

[Indenrigsministeren.]

dette Øjeblik i København. Derfor har dette Lovforslag faaet baade den generelle Begrundelse, som ligger bag ved Lovgivning paa dette Omraade i alle andre Lande: Fastlæggelse af visse Retsregler mellem Ejer og Lejer, og den specielle økonomiske Begrundelse, der ligger i, at denne ekstraordinære Tid giver en særlig Overvægt for Grundejerne i Forholdet mellem de to Parter.

Jeg forstaar altsaa ikke, at det ærede Medlem vil bruge et saadant Udtryk med Hensyn til Lovforslag, der er funderet paa den Maade, som disse er, og hvis saglige Berettigelse er erkendt af de mest fremragende sagkyndige her i Landet og erkendt af andre Statssamfund Europa over. Det bør man ikke gøre. Det ærede Medlem kan sige: Det og det bør ændres, det og det maa vi tale sammen om. Allright, saa forhandler vi om disse Ting og ser at naa til et Resultat. Men man kan ikke skyde det til Side med en Udtalelse om, at der ikke er givet Begrundelse for Forslaget.

Paa samme Maade er en Mand, der staar paa det parlamentariske Grundlag, som det ærede Medlem altid praler af at staa paa, for meget Parlamentariker til at kunne stille det politiske Problem op paa den Maade, at han siger, at Folketingsvalget angik et enkelt Spørgsmaal, Valutaspørgsmaalet. Nej, et Folketingsvalg er ikke en Folkeafstemning, et Folketingsvalg er en Politik, der gaar til Valg, og det ærede Medlem ved meget vel, at en væsentlig Del af denne Politik var ved dette Folketingsvalg det Spørgsmaal, som her er forelagt Forslag om.

Naar det ærede Medlem sagde, at nu havde jeg givet Udtryk for, hvad der kunde ventes, hvis Landstingsvalget medførte Flertal for Regeringspartierne i Landstinget, skal jeg sige til det ærede Medlem, at det kan jeg let udtrykke. Hvis Regeringspartierne faar Flertal ved Landstingsvalget, er det klart, at saa vil disse Forslag blive gennemført, der er Udtryk for Regeringens Opfattelse i Dag. (*Christmas Møller*: Med mere!). Nej, aldeles ikke; saa vil disse Forslag blive gennemført. Men det er klart, at staaende i Dag over for en Forhandling om disse Spørgsmaal gælder det som ved en Række andre Spørgsmaal, saaledes som det utvivlsomt ogsaa i høj Grad vilde have været gældende i Kommissionen, at hvis Grundejerne vilde have gaaet ind i en almindelig Drøftelse af dette Spørgsmaal, saa vilde man have vist en Imødekommenhed, som man selvfølgelig ikke vil vise den Dag, man har Mulighed

for at gennemføre det, man mener i sig selv er rigtigt.

Lad os ikke glemme, hvordan Situationen er i dette Tilfælde. Det Standpunkt, de københavnske Grundejerne her har taget, er et Standpunkt, der bygger paa den sikre Forvisning om, at ogsaa ud i Fremtiden har Venstre og Konservative Flertal i Landstinget. Jeg tror, man i en stille Time i Grundejerforeningens Hus skulde give sig til at gøre op, hvordan Forholdet er, at de to Partier, som har Flertal i Landstinget og i dette Øjeblik har 55 pCt. af Mandaterne der, har i Folketinget 35 pCt. af Mandaterne. Det er Grundejerforeningens Politik, det er Foreningens, om jeg saa maa sige Spil, Hasardspil, at regne med, at de 35 pCt. af Mandaterne her i Tinget kan blive ved at være over 50 pCt. i det andet Ting. Det er det, jeg ikke tror paa er en klog Grundejerpolitik i det lange Løb.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg sige, at den Omstændighed, at den konservative Vælgerforenings Blad viser Frisind over for sine Medlemmer og deres Anskuelser og optager deres Artikler derom, synes jeg egentlig ikke at det ærede Medlem skulde haane dette Blad for, men naar han gør det, er det vel kun, fordi han regner med, at man skal bære sig saaledes ad. Jeg har kendt denne Artikel i det store og hele tidligere, end den havde været i Bladet, og at man drøfter saadanne Spørgsmaal, er ligetil. Jeg ved aldeles ikke, hvad det har med Dobbeltthed at gøre. Tværtimod er dette Udtryk for, at man paa forstandig Maade drøfter de Spørgsmaal, som vel enhver maa erkende der kan være inden for et Parti. Naar vi kommer til Udvalget, vil vi bedre kunne faa Oplysninger om de Tragedier, vi ikke kan faa Oplysning om her, ogsaa om den Kommissionær-Stilling, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen aabenbart indtager med Hensyn til Henvendelser fra Provinsen om at faa en Lovgivning som denne. Jeg haaber ikke, at der røbes Forretningshemmeligheder af politisk Karakter, saaledes at Oplysningerne ikke kan gives.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at hans Bemærkninger om, hvorledes man bærer sig ad, naar man har Flertal i begge Rigsdagens Ting, har jeg